

G., dnia 7 lutego 2022 r.

Sygn. akt. **II K 33/21**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: protokolant sądowy Aldona Pierz

w obecności -- Prokuratora --

po rozpoznaniu w dniach 23-09-2021 r., 23-11-2021 r., 25-01-2022 r.

sprawy karnej W. S. i I. z d. T., ur. (...) G., PESEL: (...)

oskarżonemu o to że:

I. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, między godziną 14. 00 a 15. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze S. H. (1) wdarł się do domu S. S. (1) a następnie wbrew żądaniom osoby uprawnionej tego domu nie chciał opuścić

tj. o przestępstwo z art. 193 kk

II. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, około godziny 16. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze S. H. (1), po uprzednim wdarcu się do domu S. S. (1), wziął udział w pobiciu S. S. (1) w ten sposób, że po uprzednim skierowaniu przez W. H. (1) w stosunku do S. S. (1) gróźb karalnych, S. H. (1) odebrał mu trzymaną w celu obrony szufłę do pieca a W. H. (1) popchnął go na podłogę a następnie uderzał go pięściami i kopał po głowie, czym spowodował w ten sposób u S. S. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, stosując w ten sposób przemoc w celu wywarcia wpływu na tego świadka wcześniejszego zdarzenia

tj. o przestępstwo z art. 245 kk i art. 158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk

III. w dniu 30 sierpnia 2020 roku w S. powiatu (...), dobijając się do okien zamkniętego domu S. S. (1) i wymachując w jego kierunku zaciśniętą pięścią kierował wobec niego groźbę naruszenia nietykalności jego ciała, przy czym z uwagi na okoliczności tego i poprzednich zdarzeń, wzbudziła ona uzasadnioną obawę jej spełnienia

tj. o przestępstwo z art. 190 §1 kk

oraz

sprawy karnej S. H. (1) s. F. i H. z d. P., ur. (...) S., PESEL: (...)

IV. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, między godziną 14. 00 a 15. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze W. H. (1) wdarł się do domu S. S. (1) a następnie wbrew żądaniom osoby uprawnionej tego domu nie chciał opuścić

tj. o przestępstwo z art. 193 kk

V. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, około godziny 16. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z W. H. (1), po uprzednim wdarciu się do domu S. S. (1), wziął udział w pobiciu S. S. (1) w ten sposób, że po uprzednim skierowaniu przez W. H. (1) w stosunku do S. S. (1) gróźb karalnych, odebrał mu trzymaną w celu obrony szuflę do pieca a W. H. (1) popchnął go na podłogę i uderzał go pięściami i kopał po głowie, stosując w ten sposób przemoc w celu wywarcia wpływu na tego świadka wcześniejszego zdarzenia

tj. o przestępstwo z art. 245 kk i art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

uznaje osk. W. H. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 193 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy i przy zastosowaniu art. 34§1a pkt 1 kk

skazuje

I. osk. W. H. (1) na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,-

uznaje osk. W. H. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia, z tym że z opisu czynu eliminuje słowa „stosując w ten sposób przemoc w celu wywarcia wpływu na tego świadka wcześniejszego zdarzenia”, przyjmuje że czyn ten stanowił przestępstwo z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na mocy art. 158§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i przy zastosowaniu art. 37a §1 kk i art. 34§1a pkt 1 kk

skazuje

II. osk. W. H. (1) na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,-

III. na mocy art. 46§1 kk orzeka wobec osk. W. H. (1) obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. S. (1) kwoty 800 (osiemset) złotych za czyn z pkt II aktu oskarżenia,-

uznaje osk. W. H. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt III aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 190§1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy i przy zastosowaniu art. 34§1a pkt 1 kk

skazuje

IV. osk. W. H. (1) na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,-

V. na mocy art. 85§1 kk i art. 86§1 i §3 kk w miejsce orzeczonych w pkt I, II i IV kar ograniczenia wolności wymierza osk. W. H. (1) łączną karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,-

VI. uniewinnia osk. W. H. (1) od zarzutu z art. 245 kk zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,-

uznaje osk. S. H. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia, z tym że z opisu czynu eliminuje słowa „stosując w ten sposób przemoc w celu wywarcia wpływu na tego świadka wcześniejszego zdarzenia”, przyjmuje że czyn ten stanowił przestępstwo z art. 158§1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy i przy zastosowaniu art. 37a§1 kk

VII. osk. S. H. (1) na karę grzywny w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

VIII. na moc art. 46§1 kk orzeka wobec osk. S. H. (1) obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. S. (1) kwoty 600 (sześćset) złotych za czyn z pkt V aktu oskarżenia,-

IX. uniewinnia osk. S. H. (1) od zarzutu z art. 245 kk zarzucanego w pkt V aktu oskarżenia i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,-

X. uniewinnia osk. S. H. (1) od zarzutu z pkt IV aktu oskarżenia z art. 193 kk i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,-

XI. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia osk. W. H. (1) i osk. S. H. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 33/21
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
0.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	W. H. (1)	<u>Czyny zarzucane oskarżonemu:</u> VI. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, między godziną 14. 00 a 15. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie

i w porozumieniu ze S. H. (1) wdarł się do domu S. S. (1) a następnie wbrew żądaniom osoby uprawnionej tego domu nie chciał opuścić

tj. o przestępstwo z art. 193 kk

VII. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, około godziny 16. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze S. H. (1), po uprzednim wdarciu się do domu S. S. (1), wziął udział w pobiciu S. S. (1) w ten sposób, że po uprzednim skierowaniu przez W. H. (1) w stosunku do S. S. (1) gróźb karalnych, S. H. (1) odebrał mu trzymaną w celu obrony szufłę do pieca a W. H. (1) popchnął go na podłogę a następnie uderzał go pięściami i kopał po głowie, czym spowodował w ten sposób u S. S. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, stosując w ten sposób przemoc w celu wywarcia wpływu na tego świadka wcześniejszego zdarzenia

tj. o przestępstwo z art. 245 kk i art. 158 §1 kk i art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk

VIII. w dniu 30 sierpnia 2020 roku w S. powiatu (...), dobijając się do okien zamkniętego domu S. S. (1) i wymachując w jego kierunku zaciśniętą pięścią kierował wobec niego groźbę naruszenia nietykalności jego ciała, przy czym z uwagi na okoliczności tego i poprzednich zdarzeń, wzbudziła ona uzasadnioną obawę jej spełnienia

tj. o przestępstwo z art. 190 §1 kk

[Oskarżony W. H. (1) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 193 kk oraz za winnego popełnienia przestępstwa

		z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk, oraz za winnego popełnienia czynu z art. 190§1 kk. Natomiast uniewinniony został od zarzutu z art. 245 kk]
2.	S. H. (1)	<p><u>Czyny zarzucane oskarżonemu:</u></p> <p>IX. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, między godziną 14. 00 a 15. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze W. H. (1) wdarł się do domu S. S. (1) a następnie wbrew żądaniom osoby uprawnionej tego domu nie chciał opuścić</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 193 kk</p> <p>X. w dniu 08 sierpnia 2020 roku, około godziny 16. 00 w S. powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z W. H. (1), po uprzednim wdarciu się do domu S. S. (1), wziął udział w pobiciu S. S. (1) w ten sposób, że po uprzednim skierowaniu przez W. H. (1) w stosunku do S. S. (1) gróźb karalnych, odebrał mu trzymaną w celu obrony szufłę do pieca a W. H. (1) popchnął go na podłogę i uderzał go pięściami i kopał po głowie, stosując w ten sposób przemoc w celu wywarcia wpływu na tego świadka wcześniejszego zdarzenia</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 245 kk i art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk</p> <p>[Oskarżony S. H. (1) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 158§1 kk. Natomiast został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 245 kk oraz od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 193 kk]</p>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty

<p>Oskarżeni W. H. (1) i S. H. (1) mieszkają w S. , w niedalekim sąsiedztwie z pokrzywdzonym S. S. (1). W dniu 8 sierpnia 2020 r. pokrzywdzony S. S. (1) przebywał w domu, między godziną 14 a 15 wszedł do jego domu oskarżony W. H. (1), wszedł bez pukania, pokrzywdzony go nie zapraszał i od samego progu miał pretensje do S. S. (1), mówiąc mu „uciąłeś cześć”, zapytany przez pokrzywdzonego o co chodzi, o jaką cześć, oskarżony powiedział do niego, że dobrze wie jaką. Pokrzywdzony nie wiedząc o co chodzi domagał się od oskarżonego W. H. (1), żeby wyszedł, powiedział do oskarżonego żeby wyszedł z domu, oskarżony nie chciał wyjść i ewidentnie szukał zaczepki. Po kilku minutach do domu S. S. (1) przyszedł oskarżony S. H. (1) – ojciec oskarżonego W. H. (1). S. H. (1) przyszedł tam, bo bał się że jego syn W. H. (1) może coś zrobić sąsiadowi. S. H. (1) uspokajał syna i mówił do niego, żeby wyszedł trzymając go za rękę i wyprowadził go z domu S. S. (1). W czasie gdy przyszedł oskarżony S. H. (1), pokrzywdzony S. S. (1) domagał się od W. H. (1), żeby wyszedł. S. H. (1) od razu wziął syna W. H. (1) i wyprowadził go. Jak oskarżony S. H. (1) wszedł do domu pokrzywdzonego S. S. (1) to przyszedł wyraźnie po W. H. (1) dlatego pokrzywdzony nie domagał się od S. H. (1) żeby wyszedł skoro przyszedł po syna W. H. (1). Pokrzywdzony S. S. (1) ocenił przyjscie S. H. (1) do jego domu w ten sposób, że chciał pokrzywdzonemu pomóc, skoro przyszedł po W. H. (1).</p> <p>Po wyprowadzeniu W. H. (1) przez S. H. (1) pokrzywdzony S. S. (1) zadzwonił po policję. Funkcjonariusze policji udali się do domu S. S. (1), następnie do domu</p>	<p>zeznania świadka S. S. (1)</p>	<p>97-98, 142-142/2, 1-3,21-23, 24,</p>
--	-----------------------------------	---

w którym mieszkają oskarżeni S. H. (1) i W. H. (1), następnie znów udali się do domu do pokrzywdzonego S. S. (1) i powiedzieli mu, że W. H. (1) poszedł spać i zamknął się w pokoju, kazali pokrzywdzonemu zamknąć się w domu.

Po odjeździe policji S. S. (1) nie zamknął drzwi na klucz tylko na klamkę i po około pół godziny, około godz. 16, gdy pokrzywdzony wychodził z łazienki, zobaczył że do jego domu na ganek wszedł oskarżony W. H. (1) z oskarżonym S. H. (1), gdy ich zauważył poszedł na korytarz i trzymał drzwi do ganku, żeby nie udało im się wejść. Pokrzywdzony powiedział do W. H. (1) żeby wyszedł z domu, ale on nie reagował i napierali na drzwi. Pokrzywdzony nie dał rady utrzymać zamkniętych drzwi, oskarżeni wpadli do korytarza i wówczas W. H. (1) zapytał pokrzywdzonego „coś sk...e narobił”, chodziło o to, że pokrzywdzony wezwał policję, krzyczał również do pokrzywdzonego że go ubije, wyzywał go wulgarnymi słowami, groził pozbawieniem życia. Oskarżony S. H. (1) nic do pokrzywdzonego nie krzyczał, pokrzywdzony cofał się do kuchni, a W. H. (1) wszedł za nim, z kolei za W. H. (1) do kuchni wszedł S. H. (1). Po wejściu do kuchni pokrzywdzony wziął do ręki łopatkę do węgla w celu samoobrony, nawet nie zdążył się zamachnąć tą łopatką, oskarżony S. H. (1) wyrwał mu ją z ręki, żeby nie mógł się obronić przed W. H. (1), gdy S. H. (1) wyrwał łopatkę pokrzywdzonemu, oskarżony W. H. (1) szarpał pokrzywdzonego, popchnął go, pokrzywdzony upadł na podłogę w kuchni, wówczas oskarżony W. H. (1) bił go pięściami i kopał nogami. Oskarżony S. H. (1) podczas tego zajścia nie bił, nie kopał

pokrzywdzonego, nie kierował do niego żadnych gróźb, po wyrwaniu łopatki do węgla pokrzywdzonemu stał i przyglądał się jak W. H. (1) bije pokrzywdzonego. W pewnej chwili S. H. (1) zaczął prosić syna W. H. (1) żeby przestał i odciągał go od pokrzywdzonego, jak pokrzywdzony wstał, w pewnym momencie W. H. (1) wyrwał się S. H. (1) i jeszcze raz dobiegł do pokrzywdzonego i uderzył go pięścią w szczękę. Wówczas oskarżony S. H. (1) zabrał syna W. H. (1) i wyszli z domu pokrzywdzonego. Po ich wyjściu pokrzywdzony zadzwonił na policję po raz drugi w tym dniu. Została wezwana karetka, pokrzywdzony został zabrany do szpitala, gdzie został opatrzony i odwieziony przez karetkę do domu.

Pokrzywdzony S. S. (1) na skutek pobicia go pięściami i kopania nogami w dniu 08.08.2020 r. doznał stłuczenia głowy, stłuczenia skóry na przedramionach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni trwający.

Podczas całego zdarzenia w dniu 8 sierpnia 2020 r., które miało miejsce około godziny 16 w domu pokrzywdzonego, ani oskarżony W. H. (1), ani oskarżony S. H. (1), ani przemocą ani groźbą nie wywierali żadnego wpływu na pokrzywdzonego S. S. (1), żeby nie zeznawał odnośnie pierwszego zdarzenia jakie miało miejsce w tym dniu między godziną 14 a 15. Oskarżeni nie wywierali na niego wpływu, aby nie zeznawał na temat pierwszego najścia w tym dniu. W tym dniu oskarżony W. H. (1), gdy przyszedł do domu pokrzywdzonego z ojcem S. H. (1) po raz drugi około godz. 16 to przyszedł z pretensjami do pokrzywdzonego,

<p>że zadzwonił na policję po zdarzeniu, które miało miejsce w tym dniu między godziną 14 a 15.</p> <p>W dniu 30 sierpnia 2020 r. około godz. 17, gdy pokrzywdzony S. S. (1) był w domu zamknięty, pod dom przyszedł oskarżony W. H. (1) i dobijał się do okna zamkniętego domu i wygrażał ręką, zaciśniętą pięścią, groził mu, krzyczał, żeby wyszedł z domu. Następnie przeszli do kolejnego okna robiąc to samo oraz do drzwi i na ganek. Zachowanie oskarżonego W. H. (1) pokrzywdzony odebrał jako groźbę i chęć uszkodzenia jego ciała. Pokrzywdzony obawiał się tych gróźb, boi się oskarżonego W. H. (1), cały czas przebywa w domu, nie wychodzi przed dom.</p>		
<p>częściowo zeznania świadka A. K.</p>	<p>96/2-97, 18,</p>	
<p>częściowo zeznania świadka P. U.</p>	<p>134/2-135/2,</p>	
<p>częściowo zeznania świadka P. M. (1)</p>	<p>136-137,</p>	
<p>częściowo zeznania świadka W. C.</p>	<p>137-137/2,</p>	
<p>częściowo zeznania świadka R. F.</p>	<p>137/2,</p>	
<p>częściowo zeznania świadka P. M. (2)</p>	<p>138,</p>	
<p>częściowo zeznania świadka</p>	<p>141/2-142,</p>	

B. S.		
częściowo wyjaśnienia osk. W. H. (1)	95-96,	
częściowo wyjaśnienia osk. S. H. (1)	94, 40-41,	
opinia biegłego lek. med. J. M.	12,	
karta informacyjna leczenia szpitalnego	10,	
dokumentacja dot. interwencji policji	103-130,	
Oskarżony W. H. (1) ma wykształcenie zawodowe z zakresu robót wykończeniowych, jest rolnikiem, pozostaje na utrzymaniu rodziców, jest kawalerem bezdzietnym. Był karany z art. 226§1 kk. Oskarżony S. H. (1) jest emerytem, pobiera emeryturę 1700 zł, jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, dotychczas nie był karany.	dane o oskarżonym W. H. (1)	52,
dane o karalności W. H.	64,	
dane o oskarżonym S. H. (1)	53	
dane o karalności S. H.	33	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty

2. OCena DOWOdów		
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	<p>zeznania świadka</p> <p>S. S. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka jako obiektywnym, szczerym, przekonującym. Świadek w sposób obiektywny opisał przebieg zdarzeń jakie miały miejsce w dniu 08 sierpnia 2020 r., w godzinach między 14 a 15, a następnie ok. godz. 16, obiektywnie opisał zachowanie zarówno oskarżonego W. H. (1), jak i oskarżonego S. H. (1).</p> <p>Również jego zeznania co do zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2020 r. są obiektywne i przekonujące. Brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby pokrzywdzony opisując te zdarzenia zeznawał nieprawdę. W szczególności podnieść należy, że pokrzywdzony w sposób obiektywny, logiczny, przekonujący zeznał odnośnie pierwszego zdarzenia z dnia 8 sierpnia 2020 r. między godziną 14 a 15, że oskarżony S. H. (1) przyszedł do jego domu po swojego syna W. H. (1), żeby go zabrać, że uspokajał go, mówił do niego żeby wyszedł, wziął go za rękę i wyprowadził, że S. H. (1) przyszedł wyraźnie po W. H. (1), że nie domagał się od niego żeby wyszedł skoro przyszedł po W. H. (1), że to wyglądało tak, że chciał mu pomóc, czyli pokrzywdzonemu. Wiarygodnie i przekonująco zeznał</p>

		<p>pokrzywdzony, że podczas drugiego najścia w dniu 08.08.2020 r. ok. godz. 16, gdy do jego domu przyszli obydwaj oskarżeni i wycofał się do kuchni, a oni za nim to wziął łopatkę do węgla, aby się bronić, ale nawet nie zdążył się tą łopatką zamachnąć, gdy oskarżony S. H. (1) wyrwał mu ją z ręki. Przekonująco zeznał, że jak weszli za nim do kuchni to nie miał gdzie uciekać, dlatego jedynym wyjściem było wziąć do ręki łopatkę do węgla. Również szczerze, obiektywnie, logicznie i przekonująco zeznał pokrzywdzony, że zarówno oskarżony W. H. (1) jak i oskarżony S. H. (1), gdy po raz drugi przyszli do niego, nie wywierali na niego wpływu, aby nie zeznawał nic na temat tego pierwszego najścia, które miało miejsce między godz. 14 a 15.</p>
	<p>zeznania świadka A. K.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka jako obiektywnym, przekonującym, brak podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka. Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń jakie miały miejsce w dniu 8.08.2020 r. w domu pokrzywdzonego S. S. (1), zarówno między godz. 14 a 15, jak i 16.</p>
	<p>zeznania świadków P. U., P. M. (1), W. C., R. F., P. M. (2), B. S.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, funkcjonariuszy policji z KPP G. jako obiektywnym. Świadców ci nie byli świadkami samych zdarzeń, uczestniczyli w zgłoszonych interwencjach.</p>
	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego W. H. (1) częściowo zasługują na wiarę,</p>

W. H. (1)

w szczególności w tej części gdzie wyjaśnił odnośnie zdarzenia pierwszego z dnia 8 sierpnia 2020 r., że wszedł do domu pokrzywdzonego przez drzwi zamknięte na klamkę, że pokrzywdzony nie chciał żeby wszedł, a mimo to wszedł, że pokrzywdzony domagał się żeby wyszedł, ale nie wyszedł, obiektywnie przyznał że przyszedł w sprawie ściętego drzewa dwa, trzy lata wcześniej, nie umiąc logicznie wytłumaczyć dlaczego poszedł w tym dniu, tłumaczył to tym że był po dwóch piwach. Wiarygodnie również wyjaśnił oskarżony, że jego ojciec S. H. (1) przyszedł do domu pokrzywdzonego po niego, gdyż ojciec bał się że może coś zrobić sąsiadowi, że ojciec po prostu wyprowadził go z domu pokrzywdzonego, że jak S. domagał się od niego żeby wyszedł, to ojciec od razu go wziął i wyszedł. Przekonujące i logiczne są wyjaśnienia oskarżonego również w tej części, gdzie wyjaśnił że nic takiego nie było, aby drugi raz w tym dniu do domu pokrzywdzonego poszedł po to, aby wywierać wpływ na S. jako na świadka tego zdarzenia, że tam wcześniej byli w jego domu, że nie szedł aby wpływać na niego, aby nie zeznawał odnośnie wcześniejszego zdarzenia.

Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w tej części gdzie wyjaśnił, że jak drugi raz wszedł do domu pokrzywdzonego to pokrzywdzony od razu chwycił łopatkę do węgla i chciał go uderzyć tą łopatką, że ojciec wziął mu tą łopatkę, gdy on chciał go uderzyć. Nie zasługują również na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, że podczas tego zdarzenia nie bił i nie kopał S. S. (1), że obrażenia ciała u S. mogły być od wywrócenia się w domu, że wyszedł z jego domu bez

bicia go jak tata odebrał mu łopatkę, że ojciec wyrwał pokrzywdzonemu łopatkę, bo chciał jemu, czyli synowi „przyrznać tą łopatką”. Tej treści wyjaśnienia są nieprzekonujące, nielogiczne, sprzeczne nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego S. S. (1), ale nawet z wyjaśnieniami jego ojca, który wyjaśnił że wyrwał S. S. (1) szufłę, a jego syn rzucił się na niego i zaczął go okładać.

Również nie zasługują na wiarę jako sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym wyjaśnienia oskarżonego dotyczące gróźb kierowanych do pokrzywdzonego w dniu 30.08.2020 r. Oskarżony nieprzekonująco wyjaśnił, że nie wiem czy S. sobie to wymyślił, bo jest w starszym wieku, człowiek różnie reaguje w starszym wieku.

wyjaśnienia oskarżonego
S. H. (1)

Wyjaśnienia oskarżonego S. H. (1) częściowo zasługują na wiarę, w szczególności w tej części, gdzie wyjaśnił w dochodzeniu, że w dniu 8.08.2020 r. był faktycznie dwa razy u sąsiada S. S. (1), że za pierwszym razem poszedł żeby go powstrzymać, żeby nie zrobił krzywdy sąsiadowi, że jak poszedł za synem to udało mu się na niego wpłynąć i zabrać od sąsiada do domu. Wiarygodnie wyjaśnił również, że jak S. zadzwonił po policję to syn się zdenerwował i po interwencji policji poszedł znów do S. i że on też poszedł za nim, że S. trzymał drzwi, ale syn był silniejszy i wszedł do środka a on za synem. Wiarygodnie wyjaśnił również, że S. w kuchni trzymał szufłę do pieca w ręku, przyznał że wyrwał tę szufłę pokrzywdzonemu, a syn rzucił się na niego i zaczął go okładać. Wiarygodne są wyjaśnienia tego oskarżonego w tej części gdzie wyjaśnił, że jak był tam u S. za

drugim razem, to nie kierował grózb do S. S. (1), ani słownie, ani gestem, logicznie i przekonująco wyjaśnił, że nie wszedł tam aby wywierać wpływ na S. jako na świadka, że on nie był świadkiem w żadnej sprawie, żeby miał wywierać wpływ na niego, że nie chciał wywierać wpływu na niego odnośnie tego zdarzenia, że byli w tym dniu wcześniej u niego.

Nie zasługują natomiast na wiarę jako nieprzekonujące, sprzeczne z ustalonym wyżej stanem faktycznym wyjaśnienia oskarżonego w tej części gdzie wyjaśnił, że za drugim razem do domu S. nie poszedł razem z synem tylko później, z zeznań S. S. (1) jednoznacznie wynika, że oskarżeni przyszedli obydwaj jednocześnie. Zupełnie naiwne i nieprzekonujące są wyjaśnienia tego oskarżonego, że chciał S. bronić przed synem, że szufłę mu wyrwał dlatego, że nie chciał żeby uderzył syna, albo żeby syn mu ją wyrwał i uderzył S.. Nielogicznie i nieprzekonująco wyjaśnił, że przyznał się w dochodzeniu do pobicia S. bo policjant go „podszedł”, niewiarygodnie wyjaśnił, że to S. kłócił się z synem, a nie syn ze S., że S. zamachnął się na syna szufelką, nie potrafił racjonalnie wyjaśnić dlaczego wyjaśniając w dochodzeniu nie mówił, że S. zamachnął się szufelką na syna, twierdził że mówił, że policjant nie wpisał. Zupełnie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, że syn nie bił i nie kopał S.. Tej treści wyjaśnienia są sprzeczne nie tylko z ustalonym wyżej stanem faktycznym, ale również z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi w dochodzeniu, gdzie wyjaśnił że jak wyrwał S. szufłę, syn rzucił się na niego i zaczął go okładać. Nie był w stanie racjonalnie wyjaśnić dlaczego na policji tak

		zeznał odpowiadając, że nic takiego podobnego nie było, że na policji tak nie mówił, milczał na pytanie dlaczego podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia.
	opinia biegłego lek. med. J. M.	Sąd podzielił opinię biegłego lek. med. J. M. jako obiektywną, fachową.
	pozostałe dokumenty jw.	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, ich treść nie budziła wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony.
<p>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne</p> <p>o.2.oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II, III, IV, V	W. H. (1)
VII, VIII	S. H. (1)		

<p>Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony W. H. (1) dopuścił się czynu z art. 193 kk, gdyż oskarżony w dniu 8 sierpnia 2020 r. między godziną 14 a 15 w S. wdarł się do domu S. S. (1), a następnie wbrew żądaniu pokrzywdzonego tego domu nie chciał opuścić.</p> <p>Dał również podstawę do uznania oskarżonego W. H. (1) za winnego popełnienia czynu z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk, gdyż oskarżony w dniu 8 sierpnia 2020 r. około godziny 16 w S. działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym S. H. (1) wziął udział w pobiciu S. S. (1), po uprzednim skierowaniu gróźb w stosunku do pokrzywdzonego i odebraniu przez S. H. (1) pokrzywdzonemu trzymaną w celu obrony szufłę, pchnął pokrzywdzonego na podłogę, a następnie bił go pięściami i kopał powodując obrażenia ciała naruszające czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.</p> <p>Dał również podstawę do uznania oskarżonego za winnego popełnienia</p>	

<p>czynu z art. 190§1 kk bo oskarżony w dniu 30 sierpnia 2020 r. w S. dobijając się do okien zamkniętego domu S. S. (1) i wymachując w jego kierunku pięścią kierował wobec niego groźby naruszenia nietykalności jego ciała, która to groźba wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia.</p>			
<p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony S. H. (1) dopuścił się czynu z art. 158§1 kk, bo oskarżony w dniu 8 sierpnia 2020 r. około godz. 16 w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. H. (1) wziął udział w pobiciu S. S. (1), po uprzednim skierowaniu przez oskarżonego W. H. (1) w stosunku do pokrzywdzonego gróźb karalnych, odebrał mu trzymaną w celu obrony szufłę do pieca, a W. H. (1) pchnął go na podłogę, uderzał pięściami i kopał.</p>			
#	<p>3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.6. Uniewinnienie	<i>VI</i>	<i>W. H. (1)</i>
<i>IX,</i> <i>X</i>	<i>S. H. (1)</i>		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do przyjęcia, aby poskarżony W. H. (1) i oskarżony S. H. (1) dopuścili się w dniu 8 sierpnia 2020 r. około godz. 16 w S. przestępstwa z art. 245 kk, a to przemocy wobec stron postępowania. Aby przyjąć, że oskarżeni dopuścili się czynów z art. 245 kk należałoby wykazać, że w dniu 08.08.2020 r. około godz.			

16, czyli po raz drugi w tym dniu oskarżeni udali się do domu pokrzywdzonego S. S. (1) i stosowali w stosunku do niego przemoc lub groźby karalne w celu wywarcia wpływu na S. S. (1), na świadka wcześniejszego zdarzenia, które miało miejsce w tym samym dniu między godziną 14 a 15. Brak na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów. Nie wynika to ani z wyjaśnień oskarżonych, oskarżony W. H. (1) wyjaśnił, że poszedł tam aby porozmawiać ze S. S. (1) dlaczego wezwał policję, dlaczego policja przyjechała, również oskarżony S. H. (1) wyjaśnił, że on tam nie szedł po raz drugi w tym dniu, aby wywierać wpływ na S. jako na świadka, że on nie jest świadkiem w żadnej sprawie żeby miał wywierać wpływ na niego, że nie chciał wywierać wpływu na niego odnośnie wcześniejszego zdarzenia w tym dniu. Również z zeznań samego pokrzywdzonego S. S. (1) wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że W. H. (1) przyszedł do niego po raz drugi w tym dniu z pretensjami, że zadzwonił po policję po pierwszym zdarzeniu, zapytał go coś narobił. Jednoznacznie pokrzywdzony S. S. (1) zeznał, że żaden z oskarżonych nie wywierał na niego wpływu żeby nie

zoznawał odnośnie tego pierwszego najścia w tym dniu. Brak jakichkolwiek dowodów na to, aby oskarżeni dopuścili się przestępstwa z art. 245 kk, aby groźby kierowane przez oskarżonego W. H. (1), a następnie przemoc wobec pokrzywdzonego poprzez udział w pobiciu obydwu oskarżonych były używane w celu wywarcia wpływu na S. S. (1) jako na świadka wcześniejszego zdarzenia. Zarzut z art. 245 kk w stosunku do obydwu oskarżonych jest zupełnie niezrozumiały i zupełnie bezpodstawny.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał również jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby oskarżony S. H. (1) dopuścił się w dniu 08.08.2020 r. między godziną 14 a 15 w S. przestępstwa z art. 193 kk. Nie tylko z wyjaśnień oskarżonego S. H. (1) i wyjaśnień oskarżonego W. H. (1) wynika, że S. H. (1) poszedł do domu sąsiada S. S. (1) chwilę po tym jak poszedł tam jego syn oskarżony W. H. (1) po to, aby W. H. (1) nie zrobił krzywdy S. S. (1), żeby go stamtąd wziąć, a nie żeby naruszać mir domowy pokrzywdzonego, wynika to również jednoznacznie z zeznań samego pokrzywdzonego S. S. (1), z których wynika że S. H. (1) przyszedł „wyraźnie” po syna W., że nie domagał

się od niego żeby wyszedł skoro przyszedł po syna, przyście do jego domu oskarżonego S. H. (1) ocenił, że przyszedł chcąc mu pomóc. Podnieść należy, że okoliczność ta wynikała nie tylko z zeznań pokrzywdzonego S. S. (1) złożonych na rozprawie, ale już z jego pierwszych zeznań złożonych w dochodzeniu. Zeznał przecież pokrzywdzony, że S. H. (1) przyszedł do jego domu za synem, że uspokajał syna, mówił do niego żeby wyszedł trzymając go za rękę i udało mu się w końcu wyciągnąć syna z domu pokrzywdzonego. Już tej treści zeznania pokrzywdzonego S. S. (1) nie dawały żadnych podstaw do postawienia zarzutu i skierowania aktu oskarżenia w stosunku do oskarżonego S. H. (1) o czyn z art. 193 kk.

Z braku jakichkolwiek dowodów winy popełnienia przez oskarżonego S. H. (1) czynów z art. 193 kk i z art. 245 kk, a przez oskarżonego W. H. (1) czynu z art. 245 kk sąd uniewinnił oskarżonych od tych zarzutów i w tym zakresie kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

1.4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. H. (1)	I, II, III, IV, V	I, II, III, IV, V	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 193 kk sąd skazał go przy zastosowaniu art. 34§1a pkt 1 kk na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.</p> <p>Uznając za innego popełnienia czynu z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk sąd na mocy art. 158§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i przy zastosowaniu art. 37a §1 kk i art. 34§1a pkt 1 kk skazał go na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.</p> <p>Na mocy art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. S. (1) kwoty 800 zł za czyn z pkt II aktu oskarżenia.</p>

			<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 190§1 kk sąd skazał go przy zastosowaniu art. 34§1a pkt 1 kk na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.</p> <p>Wymierzył oskarżonemu łączną karę jednego roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.</p> <p>Zdaniem sądu wymierzone kary i kara łączna są proporcjonalne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będą dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i dolegliwość i sprawią, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. Jako okoliczności obciążające miał sąd na uwadze nagminność przestępstw przeciwko zdrowiu i przeciwko wolności oraz dotychczasową karalność oskarżonego.</p>
S. H. (1)	VII, VIII	VII, VIII	Uznając oskarżonego S. H. (1) za winnego popełnienia czynu z art. 158§1 kk przy zastosowaniu art. 37a §1 kk sąd skazał go na

			<p>karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych.</p> <p>Na mocy art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. S. (1) kwoty 600 złotych za czyn z pkt V aktu oskarżenia.</p> <p>Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i dolegliwość i sprawi, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. Wymierzając tą karę miał sąd na uwadze jako okoliczności łagodzące dotychczasową niekaralność oskarżonego, przyznanie się w postępowaniu przygotowawczym do czynu z art. 158§1 kk.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą miał sąd na uwadze nagminność przestępstw przeciwko zdrowiu.</p>
<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

1.6. inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

7. KOsztu procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

XI

Na zasadzie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonych W. H. (1) i S. H. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na ich sytuację materialną, oskarżony W. H. (1) nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców, oskarżony S. H. (1) pobiera niewielką emeryturę.

4. Podpis

G., dnia 18 marca 2022 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

-(...),

3. (...)

(...)